

ΕΝ ΠΟΡΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗ 4 ΙΟΥΝΙΟΥ 1827.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ
Διακηρύττει.

Πρὶν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἤδη καθιερωθέντος Πολιτικῷ Συντάγματος, ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ ἀνήγει τὰ χρέη τῆς κυβερνήσεως ἀμέσως, ἡ δὲ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως Κυρίου Γεωργίου Γλαράκη (ἐκλεχθέντος κατὰ τὸ Πόλιτευμα τῆς ἐθνικῆς Β' Συνελεύσεως).

Ἡδὴ δὲ δημοσιευθέντος, διωρίσθησαν δυνάμει, ταῦτο ὡς ἔσται, παρὰ τῆς Ἀντικυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς οἱ Γραμματεῖς τῆς ἐπικρατείας ὡς ἑξῆς,

Ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὁ Κύριος Γ. Γλαράκης.

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Αστυνομίας ὁ Κύριος Ἀναστάσιος Λόντος.

Ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας ὁ Κύριος Γεώργιος Μαυρομάτης.

Ἐπὶ τῶν Πολεμικῶν ὁ Κύριος Ἀνδρέας Μεταξᾶς.

Ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν μένει νὰ διορισθῇ.

Ἐπὶ τοῦ Δικαίου καὶ τῆς παιδείας ὁ Κύριος Γεράσιμος Κώπας.

Ἐν τούτῳ, ἐπειδὴ ὁ Κύριος Ἀ. Μεταξᾶς δὲν εἶναι παρὼν, καὶ ὁ τῶν ναυτικῶν δὲν ἐδιωρίσθη εἰσὶν, ἀναλαμβάνει προσωρινῶς τὰ χρέη αὐτῶν ὁ Κύριος Γ. Γλαράκης.

Ἐπομένως δὲ τὰ διατάγματα τῆς Ἀντικυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς, προσυπογραφομένα ἀπὸ τὸν γραμματέα τῆς ἐπικρατείας τοῦ ἀνήκοντος κλάδου κατὰ τοὺς § ρα', καὶ ρβ', θέλουν δημοσιεύεσθαι καὶ ἐνεργεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ἀνήκοντος γραμματέως δι' ἰδιαιτέρας διαταγῆς αὐτοῦ κατὰ τὸν § ργ'.

Κατὰ τὸν § γ' τοῦ ὑπ' Ἀριθ. 107 Φηφίσματος τῆς ἐθνικῆς Γ' Συνελεύσεως, ἕκαστος τῶν γραμματέων τῆς ἐπικρατείας ὀφείλει νὰ ἔχῃ σφραγίδα ἰδιαιτέαν, τῆς ὁποίας θέλουν σφραγιζεσθαι τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸν κλάδον ἑκάστου διατάγματα τῆς Ἀντικυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ αἱ ἰδιαιτέρας τῆς Γραμματείας διατάξεις ἄλλ' ἐπειδὴ αἱ σφραγίδες αὗται εἰσέτι δὲν εἰσὶν κατασκευασμέναι, ἐπὶ τοῦ παρόντος ὅλα τὰ διατάγματα τῆς Ἀντικυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ

αἱ ἰδιαιτέρας τῶν γραμματέων διατάξεις, θέλουν σφραγιζεσθαι μὲ τὴν ἐνεστῶσαν σφραγίδα τῆς Ἐπιτροπῆς, ὥς ὅτεν κατασκευασθῶσιν αἱ ἀπαιτούμεναι κατὰ τὴν τάξιν σφραγίδες.

Ἐν Πόρῳ τῇ 30 Μαΐου 1827.

Ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ
Γεώργιος Μαυρομιχάλης
Ἰωάννης Μ. Μιλαήτης
Ἰωαννούλης Νάκος.

Ἐγχώριοι εἰδῆσ' εἰς.

Ἐκ Πόρου.

Μὲ λύπην ἀπερίγραπτον κοινοποιούμεν εἰς τὸ Πανελλήνιον, ὅτι ἡ ἀκρόπολις τῶν κλεινῶν Ἀθηνῶν ἐπέσθεν εἰς χεῖρας τοῦ πολιόρκητοῦ αὐτῆς, ἐξελεύσεως τῆς φρουρᾶς, καὶ ὅλων τῶν ἐν αὐτῇ, διὰ συνθηκῶν κατὰ τὴν κδ' τοῦ Μαΐου.

Μετὰ τὴν ἀπάντησιν τῆς φρουρᾶς πρὸς τὸν Κύριον Λεβιάγκην, κυβερνήτην τῆς Γαλλικῆς φρεγάτας "Ηρας, ἠλπίσαμεν ὅτι ἤθελεν ἐπιμείνει. Ἡ ἀναχώρησις τῶν ἡμετέρων ἐκ τοῦ Πειραιῶς, καὶ πελλὰ ἄλλα αἰτία συνέτρεξαν εἰς τὸ νὰ ἐπιταχύνῃσι τὴν πτῶσιν τῆς ἀκροπόλεως. Εἰς τὴν τελευταίαν διαπραγματεύσασιν περὶ τῆς παραδόσεως τοῦ φρουρίου ἔδωκε πρῶτος ἀφορμὴν ὁ Κύριος Κορνέρος, κυβερνήτης τοῦ Αὐστριακοῦ βρικόου Βενετοῦ καὶ συνήργησε μετὰ ταῦτα σπουδαίως ὁ ἀντιναύαρχος Κύριος Δεργινὺς, ἀρχηγὸς τῶν κατὰ τὰ ἀνατολικὸν μέρος τῆς Μεσογείου ναυτικῶν δυνάμεων τῆς χριστιανικωτάτης Αὐτοῦ Μεγαλειότητος καὶ δι' αὐτοῦ ἔλαβεν τέλος αἱ συνθήκαι.

Ἡ φρουρὰ ἐξῆλθε μετὰ τῶν ὅπλων, καὶ ὅλων τῶν εἰς αὐτὴν ἀνηκόντων ἐφοδίων καὶ ἄλλων πραγμάτων.

Θέλομεν ἐκδώσει ἐπομένως καὶ τὰ ἄρθρα τῶν συνθηκῶν, καὶ ὅσον ἀνα χεῖρας ἔχομεν μέρος τῆς προηγουμένης ἀνταπεκρίσεως μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν δύο οὐδετέρων δυνάμεων, καὶ τῶν ἀρχηγῶν τῆς φρουρᾶς, τοῖς ὁποίοις αἱ τοιαύται μαρτυρίαι εἶναι τὸ ἀξιοπρεπὲς μέσον πρὸς ὁδήγιαν τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν εἰς τὴν εὐρεσίαν τῆς ἀληθείας.

Μετὰ τὸ δυστυχὲς αὐτὸ συμβῆναι, ἐξέδωκεν ὁ ἀρχιστρατήγος τῆς ἀκόλουθον διακήρυξιν:

Ἕλληνες!

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Τὸ ἔθνος, ἡ Διοίκησις, οἱ ἀρχηγοὶ τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης, ἡ φιλανθρωπία τῶν ἐταιρειῶν τῆς Εὐρώπης ἐπαραίτων πάν ὅτι ἦτο δυνατόν ὑπὲρ τῆς ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῶν ἐν αὐτῇ παλιορρηθέντων, καὶ ὑπεστήριξαν τοὺς περὶ τὰς Ἀθήνας μαχομένους μὲ ὅσα αἱ περιστάσεις ἐσυγχώρουν βοηθήματα.

Ἀλλὰ, συμπίπτοντα ἅσμι ἀπρεσβόκητα, ἄλλο τόσον δυσάρεστα, ἐματαιώσαν τὰς χρηστὰς ἐλπίδας, τὰς ὁποίας κατ' ὀρθὸν λόγον ἐδυνάμεθα νὰ θεμελιώσωμεν εἰς τοσοῦτος ἀγῶνας καὶ εἰς τοσαύτας θυσίας.

Ἡ ἀκρόπολις τῶν Ἀθηνῶν μετὰ τόσοι μηνῶν ἡρωϊκὴν ἀντίστασιν, ἐπέρασε διὰ συνθήκης εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν, αἱ δὲ πολιορκημένοι ἐνόπλιοι καὶ ἀσπλοὶ διεσώθησαν ὅλοι, ἐπιβιβάσθentes εἰς πολεμικὰ πλοῖα τῆς Γαλλίας καὶ Ἀυστρίας.

Ἐν τοσούτῳ ἡ ἐκ τούτου ὠφέλεια τοῦ ἐχθροῦ εἶναι πολὺ κατωτέρα παρ' ὅσιν τῶν πρώτων στιγμῶν ἡ προβολὴ ἐνδέχεται νὰ σᾶς παραστήσῃ.

Ἀπὸ πολλὰ μεγαλητέρους παρὰ τοὺς σημερινούς κινδύνους ἡ θεία πρόνοια, καὶ οἱ ἰδικοὶ σας θραχίονες διέσωσαν ἄλλοτε τὴν Ἑλλάδα. Σήμερον δ' ὅτε ἔχετε ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τὰ αἰσθήματα καὶ τὰς βοηθείας τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου, ὅστις πλέον δὲν ἀγνοεῖ τὸν σκληρὸν καὶ αἰμοχαρῆ τῶν τυράννων σας χαρακτήρα, ποία ἀμφισβολία μένει, ὅτι καὶ τοὺς ἐχθρούς σας δύνασθε μὲ νέα λαμπρὰ ἔργα νὰ βλάψετε, καὶ τῆς Ἑλλάδος τὴν ἐνδοξὸν ὑπαρξίν νὰ στερεώσητε διὰ πάντα;

Τῆς πολυτίμου ἐλευθερίας ἀρκετὰ σᾶς ἀπέδειξαν ἀξίους αἱ μεγάλαι θυσίαι σας, καὶ αἱ παρελθούσαι νίκαι. Διὰ νὰ στερεώσητε, διὰ νὰ φθάσητε ἀσφαλῶς καὶ γλήγορα εἰς τὸ εὐτυχὲς τῶν ἀγῶνων σας τέλος, καταπεισθῆτε ὅτι μόνον τὰς ἀπατηλὰς καὶ δολίους ὑποσχέσεις τῶν ἐχθρῶν σας πρέπει νὰ φοβηθῆτε, καὶ ν' ἀποφύγητε· ἐπειδὴ τῆς προὔπαρχούσης καὶ ἀμετατρέπτου καθ' ὑμῶν ἀποφάσεως τῶν αἰ ἦναι προδρομος ἡ ἀπάτη, ἀναπόφευκτα ἐπακόλουθα θέλουν εἶσθαι ἡ σφαγὴ καὶ ἡ αἰχμαλωσία· καταπεισθῆτε ὅτι ἡ ἀνδρία σας, συνωδευμένη μὲ τὴν ὁμόνοιαν, τὴν πειθαρχίαν, καὶ τὴν δραστηριότητα, δὲν ἔχει τίποτε νὰ φοβηθῇ τὸ πῦρ καὶ τὸ ξίφος ἐνὸς ἐχθροῦ, τοῦ ὁποίου ἡ καταστροφὴ εἶναι βεβαία, ὅταν μὲ σταθερὰν ἀπόφασιν θελήσητε νὰ τὸν πολεμήσητε.

Ἕλληνες! δράξατε λοιπὸν ὅλοι τὰ ὅπλα χωρὶς ἐξαιρέσεων καὶ χωρὶς βραδύτητα, τρέξατε ὅλοι προθύμως κατὰ τῶν ἐχθρῶν. Πάσης ἄλλης τάξεως καὶ καταστάσεως πολῖται συμπράξατε, ὅσον δύνασθε, καὶ χρεωστεῖτε, εἰς τὰ πολεμικὰ ἐπιχειρήματα· καὶ μὴν ἀμφισβᾶλλετε ὅτι νίκαι καὶ τρόπαια θέλουν διαδεχθῆ τὰς προσκαίρους καὶ μικρὰς σας ἀποτυχίας.

Ὅσον τὸ κατ' ἐμὲ οὐδὲ στιγμὴν δὲν θέλω χάτε, τίποτε δὲν θέλω παραμελήσει διὰ νὰ ἐκπληρώσω τὰ μεγάλα καὶ ἱερὰ πρὸς τὴν Ἑλλάδα χρέη μου, καταπεισμένος πάντοτε ὅτι, μένοντες ἀμετατρέπτως

σταθεροὶ εἰς τὸν ἱερὸν τῆς πατρίδας ἀγῶνα θέλετε μένει διὰ πάντα ἀνίκητοι, καὶ ἀναμφισβόλως ἐλεύθεροι.

Ἀπὸ τὴν Σαλαμῖνα τῇ 28 Μαΐου 1827.

Ὁ Ἀρχιστράτηγος

K. Church.

Πρὸς τὴν Ἀντικυβερνητικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Ἑλλάδος.

Κύριοι!

Ἐπειδὴ μ' εἶχετε φανερώσει τὴν ἐπιθυμίαν σας, νὰ προσπαθῇσω, ὅσον τάχος, νὰ διαλύσω τὸν διὰ θαλάσσης ἀποκλεισμὸν τοῦ φρουρίου τοῦ Χλουμουτζίου, ἀνεχώρησε τὸ δίκρυτον, Ἑλλὰς, τὴν 7 ' 19, τοῦ παρόντος ἀπὸ τὰς Πέτσας δι' ἐκεῖνα τὰ μέρη, καὶ τὴν 10 ' 22, ἐκυνήγησε μίαν γολέτταν καὶ ἐν βρίκιον, τὰ ὁποῖα εἶχαν σταθῇ μέρος τῆς ἀποκλειύσης δυνάμεως, καὶ τὸ αὐτὸ ἐσπέρας φθάσαν πλησίον τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Κλαρέντσας, ἐδίωξε τρία ἐχθρικά πλοῖα, μίαν φρεγάτταν, μίαν κορβέτταν, καὶ ἐν βρίκιον· τὸ μεγαλύτερον τῶν ὁποίων ἔπρεπε νὰ ζημιωθῇ μεγάλως· ἐπειδὴ ἐπυροβολήθη ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἐντὸς τοῦ διαστήματος προσφωνήσεως.

Ἐσπερον ἀπὸ ταῦτα ἐπίασεν ἐν Τουρκικὸν ἐμπορικὸν πλοῖον, φαρτωμένον ἀπὸ πολεμεφῶδια καὶ τροφᾶς, καὶ ἐκυνήγησε πέντε ἄλλα μὲ παρόμοια φαρτία.

Οἱ ἐχμάλωτοι ἔλοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦτον ὁ Κιουτζούκ ἀγάς Πατριὸς, ἕνας φροντιστὴς τοῦ Κιουταχλῆ, μὲ τὴν οἰκογένειάν του, ἀπεστάλησαν ἀπείρακτοι, καὶ τὰ πράγματά των ὑπὸ τὴν συμφωνίαν νὰ ἐλευθερωθῶν ἀντ' αὐτῶν αἰχμάλωτοι χριστιανοί.

Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ ἦμαι,

Ἀντικρυ τῆς Καλάμου

τὴν 16 ' 28, Μαΐου 1827.

Κύριοι,

εὐπειθὲς δούλος Σας

Κόχραν.

Κατὰ τὴν 24 τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἐξέδωκεν ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ διακήρυξιν πρὸς ἅπαντας τοὺς Ἕλληνας, παριστάνουσα εἰς αὐτοὺς τὴν μεγάλην ἀνάγκην τῆς συστάσεως ἱππικοῦ ἱκανοῦ, καὶ τὴν ἐκ τούτου μεγίστην ὠφέλειαν, καὶ προσκαλοῦσα αὐτοὺς εἰς τὸ νὰ συνδράμωσιν εἰς τοῦτο, ὃ μὲν, προσφέρων ἵππων, ὃ δὲ, χορηγῶν ἀνάλογον χρηματικὴν ποσότητα. Ὁ ἀνδρεῖος ἀρχηγὸς τοῦ ἱππικοῦ, ὁ στρατηγὸς Χ. Μιχάλης, ἀνέλαβε τὴν περὶ τῆς συστάσεως τοῦ ἱππικοῦ φροντίδα, καὶ ἐδιωρίσθη νὰ παραλαμβάνῃ καὶ τοὺς προσφερομένους ἵππους, καὶ τὰ χορηγούμενα χρήματα. Τὰ παρ' αὐτοῦ διδόμενα ἐνδεικτικὰ εἶναι δεκτὰ εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον.

Εἰς τὴν προσκλητικὴν ταύτην φωνὴν ἐφάνησαν ἐνθὺς εὐήκοι, καὶ προσέφερον ἵππους οἱ ἑξῆς: Ὁ Κύριος Γεώργιος Μαυρεμιχάλης, μέλος τῆς Ἀντικυβερνητικῆς, ὁ στρατηγὸς Κύριος Χριστοδούλος Περγιώτης, ὁ στρατηγὸς Μακρυγιάννης τὸν ἕνα καὶ μόνον ἀξιόλογον ἵππον του, ὁ στρατηγὸς Ν. Κριεζιώτης δύο ἵππους, ὁ στρατηγὸς Σ. Κατζίκογιάννης, ὁ ἀ

στρατηγὸς Γ. Μαρμύρης δύο ἱπποὺς, ὁ Κ. Ν. Ζαχαρίτζας, ὁ στρατηγὸς Βάσσος Μαυροβουνιώτης, καὶ ὁ στρατηγὸς Δ. Δέκκας.

Εἶδε τὸ καλὸν παρὰδειγμα τῶν καλῶν τούτων πατριῶν νὰ εὐρῇ πολλοὺς μιμητάς!

Ὁ ἀξίος ἀρχηγὸς τοῦ ἱππικοῦ, Κύριος Χ. Μιχαήλ, δεικνύει πᾶσαν ἐπιμέλειαν πρὸς ὃ ἐδιωρίσθη χρησιμώτατον ἔργον, καὶ προσκαλεῖ καὶ αὐτὸς ἰδιαιτέρως ὅλους τοὺς Ἕλληνας εἰς συνδρομὴν. Ἐκαστος γινώσκει τὴν ἀνάγκην τοῦ ἱππικοῦ, καὶ θέλει συνδράμει εἰς αὐτὴν πρὸς τὴν σύστασιν καὶ αὐξησίν του. Ἄν ὀλίγον ἕως τώρα Ἑλληνικὸν ἱππικὸν ἐμαρμίωσε πολλάκις τὰς ὁρμὰς τοῦ πολυαριθμοῦ ἐχθροῦ ἱππικοῦ, καὶ ἀπεφάσισε τὴν νίκην, πόσῳ περισσότερον θέλει χρησιμεύσει ὅταν κατασταθῇ πολυάριθμος!

Εἰς τὴν περιγραφὴν τοῦ κατὰ τὴν 24 Ἀπριλίου δυστυχήματος εἴπαμεν, ὅτι δύο στρατηγοί, ὁ Γ. Δράκος Σουλιώτης, καὶ ὁ Δ. Καλλέργης, ἀρχηγὸς τοῦ σώματος τῶν Κρητῶν, ἔπεσον αἰχμαλῶται εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν. Ἐκτὸς τούτων εἶχον τὴν αὐτὴν δυστυχίαν καὶ ἕως 200 ἄλλοι Ἕλληνες. Ὁ βάρβαρος ἐχθρὸς, μὴ γνωρίζων κανὲν δίκαιον οὔτε ἀνθρώπινον οὔτε πολεμικὸν, κατέσφαξεν ἀνηλεῶς ὅλους τούτους τοὺς δυστυχεῖς, καὶ ὁ Δ. Καλλέργης ἐστάθη δεατὴς τῆς τραγικῆς αὐτῆς σκηνῆς, προσμένων ὁ ἴδιος τὴν αὐτὴν τῶν ἀδελφῶν του τύχην· ἀλλ' ὡς κατὰ παράδοξόν τινα τύχην διεσώθη ἐκ τῆς σφαγῆς κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τῆς μάχης, ὅπου ἐκεῖτο ἡμιθανὴς, κατασυντρεγμένος τὸν ἀριστερὸν πόδα, ὑπὸ ἐχθρικοῦ ἱπποῦ καταπατηθεὶς κατὰ τὴν συμπλοκὴν, καὶ πληγωμένος, οὕτως διεσώθη καὶ ἐκ τῆς τραγικῆς ἐκείνης σκηνῆς. Οἱ αὐτοὶ ἐκεῖνοι ἐχθροὶ, οἱ ὅποιοι ἐφέροντο πρὸς τοὺς ἄλλους ἀπανθρώπως, ἔδειξαν πρὸς τὸν Καλλέργην φιланθρωπίαν, καὶ τὸν ἔσωσαν ἐκ τῆς σφαγῆς. Ἀλλ' ἡ φιλανθρωπία αὕτη ἀντημείφθη πλουσίως· διότι εἰ συλλαβόντες τὸν Καλλέργην Τούρκοι, λαβόντες πλούσια λύτρα, ἐχάρισαν εἰς τὸν νέον καὶ τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἐλευθερίαν, καὶ ὁ Δ. Καλλέργης εὐρίσκεται ἤδη ἀπὸ τινος καιροῦ εἰς Πόρον, καὶ θεραπεύεται τὸν πόδα. Πᾶς ἄλλος, παθὼν τόσα κακὰ κατὰ τὴν Δεκεμβριαν ἐκείνην ἡμέραν τῆς 24 τοῦ Ἀπριλίου, καὶ ἐπὶ τῆς αἰχμαλωσίας, καὶ ἰδὼν πελάκις αὐτοῖς ὀφθαλμοῖς τὸν θάνατον, ἤθελεν ἀποστραφῆ τὸν πόλεμον, καὶ ἤθελε προτιμήσει πᾶν ἄλλο παρ' αὐτὸν· ἀλλ' ὁ ἀνδρεῖς καὶ γενναῖος Δ. Καλλέργης δὲν εὐχεται ἄλλο εἰμὴ νὰ ἰδῇ πάλιν ἑαυτὸν ὑγιᾶ, καὶ ἐκ τῆς κλίνης νὰ πηδήσῃ εἰς τὸ στάδιον τοῦ πολέμου, διὰ νὰ ἐκδικηθῇ τοὺς ἐχθροὺς καὶ δι' ὅσα αὐτὸς ἔπαθε καὶ δι' ὅσα εἶδεν ἄλλους ἀδελφούς του παθόντας. Διὰ ταῦτα, καὶ διὰ προηγουμένα του κατορθώματα, εἰς διαφόρους μάχας, εἶναι ὁ Δ. Καλλέργης πλέον ἀξιόπαινος καὶ ἀξιολύμηντος ὑπὲρ πολλοὺς ἄλλους μεγάλους στρατηγούς.

Παρὰ τοῦ αὐτοῦ Δ. Καλλέργη ἐμάθαμεν καὶ τὸν

θάνατον τοῦ στρατηγοῦ Γ. Δράκου. Ὁ ἄριστος οὗτος καὶ πολίτης καὶ στρατηγός, μὴ καταδεχόμενος τὴν αἰχμαλωσίαν, ἂν καὶ ἤμπορε νὰ ἔχῃ ἐλπίδας σωτηρίας, ἐπρωτίμῃσε πρὶν ἐντιμὸν θάνατον παρὰ τὴν ἀτιμὸν ζωὴν, καὶ ἐγένετο αὐτόχειρ. Ἡ πολυηρὰ καὶ γενναία αὕτη πράξις ἐκίνησεν εἰς θαυμασμόν καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐχθροὺς. Εἶδε γὰρ καὶ πολέμιος θαυμάζειν ἀνδρὸς ἀρετὴν!

Ὁ στρατηγὸς Δράκος ἦεν πολλῶν ἄλλων ἀντάξιός, καὶ ἡ στέρησις αὐτοῦ εἶναι στέρησις μεγάλη εἰς τὴν πατρίδα. Εἶθε εἰ συγγενεῖς καὶ οἱ φίλοι του, καὶ οἱ συμπολίται τοῦ Σουλιῶται νὰ μὴν ἀφήσωσιν ἀνεκδίκητον τὸν θάνατον τοιοῦτου ἀνδρός!

Ὁ λόρδος Λίβερπουλ, ὁ ἐπὶ τοῦ Δυσσαυροφυλακίου, καὶ πρῶτος λειτουργὸς τῆς Ἀγγλίας, διὰ τὴν βαρεῖαν χρονικὴν ἀσθένειαν, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπέπεσε, μὴ δυνάμενος νὰ ἐκπληροῖ τὰ πρὸς τὸ δημόσιον χρέη του, ἔδωκε πρὸ καιροῦ τὴν παραίτησίν του. Ἡ ἀντικατάστασις ἄλλου, ἀξίου τῆς διαδοχῆς ταιούτου ἀνδρός, ἐγένετο πολλὰς ἐδδιμάδας κατὰ συνέχειαν τὸ ἀντικείμενον κοινῶν καὶ ἰδίων σκέψεων. Τὸ δικαίωμα τοῦ διρισμοῦ τῶν λειτουργῶν ἀνήκει ὁμολογουμένως, κατὰ τὸ πολίτευμα τῆς Μεγάλης Βρετανίας, εἰς μόνον τὸν βασιλέα· ἀλλ' ἐν τῶν μεγάλων καλῶν, τὰ ὁποῖα χρεωστῶνται εἰς τὴν ἐξάπλωσιν τῶν φώτων, καὶ εἰς τὴν δημοσιότητα, εἶναι, ὅτι, ὥσπου τὰ φῶτα, καὶ ἡ πηγὴ αὐτῶν, ἡ δημοσιότης, βασιλεύουσιν, οἱ βασιλεῖς ἔχουσιν ὁδηγὸν τῶν πράξεών των τὴν κοινὴν ἡτὴν ἐπικρατεστέραν γνώμην τοῦ φωτισμένου μέρους τῶν λαῶν τῆς ἐπικρατείας των, καὶ αὐτὴν, ὡς συνήγορον τοῦ συμφέροντος, ἀκολουθοῦν παρὰ πᾶσαν ἰδιατέραν κλίσιν, ἢ σχέσιν. Καὶ αἱ ἐφημερίδες, καὶ ὅλα σχεδὸν τὰ περιοδικὰ συγγράμματα, ἐδείκνυν τὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν Γραμματέα Κύριον Γ. Καννίγγην ὡς ὑποψήφιον τῆς κοινῆς γιᾶμης ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος πρῶτου λειτουργοῦ, καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας ἔχει μόνον τὴν ἐκύψωσιν διορίζων διὰ διατάγματός του τὸν Κύριον Γ. Καννίγγην Ἀ' Λόρδον τοῦ Δυσσαυροφυλακίου, καὶ Καγκελάριον τῆς Σκακκέρας¹. ἀλλ' ἔδωκεν εἰς αὐτὸν καὶ τὴν πληρεξουσιότητα, νὰ διατάξῃ τὰ περὶ τῶν λοιπῶν λειτουργῶν. Πολλοὶ τούτων παραιτήθησαν, καὶ μετὰ τῶν παραιτηθέντων ἦσαν καὶ ὁ Ἀρχικαγκελάριος τῆς ἁνθ. βουλῆς λόρδος Ἐλδων, ὁ δαυξ. Οὐέλλικτων, ὁ λόρδος Βαθύρστος, Γραμματεὺς ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τῶν ἀποικιῶν, καὶ ὁ Κύριος Πήλ. Γραμματεὺς ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ οἱ μὲν αὐτῶν δυσχερεσταύμενοι ἴσως διὰ τὴν ὁποίαν ἐλάμβανεν ὑπεροχὴν ὁ Κύριος Καννίγγης, οἱ δὲ διὰ τὴν ἀσυμφωνίαν

¹ Echiquier, δικαστήριον ποτὲ ἐν Νορμανδίᾳ, τὸ ὅπου ὁ ἐδίκασεν ἀνεκκλήτως τὰς μεταξὺ πολιτῶν διαφορὰς· εἰς δὲ τὴν Ἀγγλίαν τὸ ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τῶν ἀποικιῶν εἰς τὰ δημόσια χρήματα.

τῶν ἰδίων αὐτῶν φρονημάτων πρὸς τὰ τοῦ Α' λειτουργίου περί τινος ἢ πολλῶν δημοσίων ὑποθέσεων.

Κατὰ τὴν μαρτυρίαν πολλῶν Ἀγγλικῶν ἐφημερίδων ὁ Κ. Καννίγγης ἐπάσχησε νὰ πείσῃ τινὰς τῶν παραιτηθέντων, νὰ μείνωσι συνεργοὶ τοῦ καὶ εἰς τὸ μέλλον, καὶ ἐξαιρέτως μάλιστα τὸν Κύριον Πήλ, γνωστὸν διὰ τὴν μεγάλην τοῦ περὶ τὰ πολιτικὰ ἐμπειρίαν, καὶ τὴν περὶ τοὺς λόγους ἱκανότητά του. Ἡ διαπραγματεύσεις αὕτη ἔφερεν ἀναβολὴν τινὰ εἰς τὸν διορισμὸν τῶν νέων λειτουργῶν, τῶν ὁποίων τὸν κατάλογον λαβόντες ἤδη κοινοποιούμεν καὶ διὰ τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος.

Ὁ Κύριος Γεώργιος Καννίγγης, Ἀ' λόρδος τοῦ θαυροφυλακίου, καὶ Καγκελάριος τῆς Σκακκίας.

Ὁ λόρδος Δυδλεις καὶ Ουάρντ (Dudley and ward), Γραμματεὺς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν.

Ὁ Κύριος Στούργης Βούρν (Stourges Bourne), Γραμματεὺς ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν πραγμάτων.

Ὁ Κύριος Ρόβινσον, καταταχθεὶς εἰς τοὺς ἰσοτίμους, Γραμματεὺς ἐπὶ τῶν πραγμάτων τῶν ἀπικικῶν.

Ὁ Κύριος Ἰωάννης Κόπλινς (ἤδη λόρδος Λινδχέρστς, Lord Lindhurst), ἀρχικαγκελάριος.

Π. δούξ τῆς Πορτλάνδης (duke of Portland), λόρδος τῆς μερικῆς σφραγιδῆς.

Ὁ δούξ τῆς Δεβονσχιράς (duke of Devonshires), λόρδος Σχαμβελλάνς (ἀρχιθαλαμηπόλος).

Ὁ δούξ τῆς Λήδης (duke of Leeds), Ἀρχιεπίσκοπος.

Ὁ Κύριος Β. Σκαρλέτος (P. Scarlet), Γενικὸς συνήγορος.

Ὁ λόρδος Βέξλεϋς (Bexley), ὁ Κύριος Οὐίνινγς (Mr. Wyndham), καὶ ὁ Κύριος Ὑσκινσον (Mr. Vuskinson), ἔμειναν ὡς καὶ πρότερον.

Ὁ μαρκέζης τῆς Λυνδσάουνς [marquess of Lundsdaunne] ἀπεσχέθη τὴν συνδρομὴν τοῦ εἰς τοὺς νέους λειτουργοὺς.

Εἰς τὴν ἐν Σμύρνῃ ἐκδιδομένην ἐφημερίδα, τὸν *Observateur Impartial* Ἀριθ. 3 ἀπὸ Μαΐου 16, ἀναγινώσκωμεν μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τ' ἀκέλουθα:

Ἡ ἐν Μασσαλία εἰς λογαριασμὸν τοῦ ἀντιβασιλέως τῆς Αἰγύπτου κατασκευασθεῖσα φρεγάτα, Ἡ πολέμια, *La guerrière*, εὐρίσκετο εἰς Τουλὼν. Ἡ φρεγάτα αὕτη κυβερνᾶται παρὰ τοῦ Κυρίου Τελλιέρου, κυβερνήτου δικροῦ πλοίου ποτὲ εἰς τὸ βασιλικὸν ναυτικόν, ὅστις ἐμβαίνει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Μεχμέτ-Ἀλῆ ὡς ἀπτιναύαρχος. Ἡ φρεγάτα αὕτη ἔχει τετρακοσίους ναύτας, καὶ πλήρες τὸ σῶμα τῶν ἀξιωματικῶν.

Αἱ κατὰ θάλατταν εὐπραγίαι τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τῶν τελευταίων ἐκστρατειῶν ἐκίνησαν τελευταίον τὸν ἀντιβασιλέα τῆς Αἰγύπτου εἰς τὸ ν' ἀτχυληθῇ εἰς τὸν ὁργανισμὸν πολεμικοῦ ναυτικοῦ καὶ ἡμπορεῖ τις νὰ εἰπῇ ὅτι, ἂν δὲν ἐπέτυχεν ἐντελῶς, ἐπροχώρησεν ὅμως πολὺ εἰς τοῦτο, καὶ τὸ Ἑλληνικὸν ναυτικὸν δὲν ἡμπορεῖ πλέον νὰ ἐλπίζῃ εὐκόλους θριάμβους. Ὁ Μεχμέτ-Ἀλῆς εὐρίσκεται πρὸς τὸ παρὸν εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν, ὅπου ἐμφυχώνει διὰ τῆς παρουσίας του τὰ ναυτικά

ἔργα. Ἀνθρώποι εἰδήμονες τῶν ναυτικῶν ὁμιλοῦσι μετὰ πολλοῦ θαυμασμοῦ περὶ τῆς καλῆς διοικήσεως, ἣτις ἐπικρατεῖ εἰς τὸ μέρος τοῦτο τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας· ἐπαινοῦσι τὴν ἐπιδεξιότητα τῶν νέων Αἰγυπτίων ναυτῶν, καὶ τὴν ἐξαίρετον κατὰστασιν τῶν πολεμικῶν πλοίων. Μετὰ τούτων ἐδέχθη μάλιστα ἡ εἰς Μασσαλίαν κατασκευασθεῖσα φρεγάτα, Ἡ πολέμια, καὶ ἡ ἐκ Λιβόρνου κορβέττα, ἡ ὁποία ἐρρέθη ὅτι ἐσυλλήφθη.

Ὁ Γάλλος ἀπτιναύαρχος, ὁ ἱππότης Κύριος Δεριγνὺς, εἶχε τὴν τιμὴν, ἐπὶ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ διατριβῆς του, νὰ δεῖξῃ τὴν ταπεινὴν τοῦ ὑπακλισίου (*présenter ses hommages*) πρὸς τὸν ἀντιβασιλέα, ὅστις τὸν ἐδέχθη κατὰ τρόπον εὐνοϊκόν. Ὁ ἱππότης Κι Δεριγνὺς, ἐκβαίνων τοῦ λιμένος τῆς Ἀλεξανδρείας, εἴλκυσε τὸν θαυμασμὸν τῶν κατοίκων τῆς πόλεως ταύτης, καὶ μάλιστα τῶν ἀξιωματικῶν τῶν ξένων ναυτικῶν, διὰ τῶν σοφῶν κινήματων του εἰς τὸ νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τῆς κακῆς θέσεως, ὅπου ἡ ἐναντιότης τῶν ἀνέμων τὸν ἔρριπεν.

Εἰδωοίσεις.

Ἐπιθυμῶ πάντοτε νὰ ὑπηρετήσῃ καὶ ἐγὼ τὴν πατρίδα κατὰ τὰς δυνάμεις μου, καὶ νὰ φανῶ χρήσιμος εἰς τὸ ἔθνος, ἀνεδέχθην τὴν σύνταξιν τῆς Ἐφημερίδος, ἂν καὶ ἤξευρα ἐκ πείρας πόσον ἐπιπρόσπονον, πόσον ὀχληρὸν καὶ ἀχάριστον ἔργον ἀναδέχομαι, καὶ τρία ἑξάμηνα εἶχον τὸ φορτίον αὐτὸ. Ἀλλ' ἤδη διὰ περιστάσεις ἰδιαιτέρας δὲν ἡμπορῶ πλέον νὰ ἐξακολουθήσω τὴν σύνταξιν καὶ διεύθυνσιν τῆς ἐφημερίδος· καὶ παραιτούμενος εὐχομαι πρῶτον εἰς τὴν πατρίδα τὰ κρεῖττω, καὶ δεύτερον ὁμιλοῦν χάριτας εἰς τοὺς συγκαταβατικούς ἀναγνώστας μου, καὶ εἰς ὅσους μ' ἐσυνέδραμον γράφαντες εἰς τὴν ἐφημερίδα, καὶ εἰς τοὺς κατὰ τόπους ἐπιστάτας.

Νομίζω ὅτι καθ' ὅσον καιρὸν ἐχρημάτισα ἀντάκτης, ἔπραξα κατὰ τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος, καὶ πάντοτε ἐπροσπάθησα νὰ ἦμαι ἀπὸ τοῦ ὑγιᾶτος μέρους τῶν συμπολιτῶν μου.

Πολλοὶ ἐφάνησαν ἐναντίοι μου, καὶ μ' ἐκατηγόρησαν δημοσίως ὡς δούλον φατριῶν, ὡς μισθῶτον κ.τ.λ. ἀλλ' ἐφάνησαν ἄδικοι, καὶ ἂν ἤθελαν νὰ κρίνωτιν ὀρθώτερον, δὲν ἤθελαν φανῇ τοιοῦτοι. Ἐπειτα δὲ ἐφαντάσθη ποτὲ, ὅτι ἡμπορῶ νὰ φανῶ εἰς ὅλους εὐάρεστος. Οὐδ' ὁ Ζεὺς τοῖς πᾶσιν ἀνδάνει.

Ὅσον καὶ ἂν ἐφιλοτιμιούμην, νὰ καταστήσω τὴν ἐφημερίδα τελειότεραν, δὲν ἡμπορέσα νὰ τὸ κατορθώσω. Τὰ ἐμπόδια ἦσαν πολλὰ, καὶ δὲν ἦσαν εἰς τὴν ἐξουσίαν μου νὰ τὰ νικήσω.

Τέλος ἔπραξα ὅσον ἐδυνήθην. Ἐπολιτεύθην ὡς ἐνόμιζον συμφερότερον. Ἀναμάρτητον δὲ ἐνόμισα ποτὲ ἑμαυτὸν. Εὐχομαι, ὁ διάδοχός μου νὰ φανῇ εὐδοκίμωτερος.

Ἐν Πόρῳ 1827 Ἰουνίου 4.

Θ. Φαρμακίδης.